

Det grønne paradoks

De indgreb, der skulle mindske CO₂-udledningen er i virkeligheden med til at øge den, mener den tyske økonomiprofessor, Hans-Werner Sinn.

KLIMA

Af økonomisk konsulent Mads Keller,
Dansk Fjernvarme

Det er efterhånden de færreste, der betvivler, at CO₂ er et problem for klimaet. Undersøgelse på undersøgelse viser, at der er en direkte sammenhæng mellem stigningen i CO₂ og klimaproblemer.

Det afgørende spørgsmål er derfor: Hvordan mindsker vi mængden af CO₂ i atmosfæren?

I modsætning til anden forurening, er problemet med CO₂, at det ikke er et lokalt, men et globalt problem. CO₂, der frigives til atmosfæren i Kina, er lige så skadeligt for Danmark, som CO₂ der frigives på Fyn. Det betyder, at det er centralt for bekæmpelsen af CO₂-udslippet, at der findes en fælles aftale i København til december.

De europæiske og danske tiltag er alle rettet mod efterspørgslen. Det vil sige, at man prøver at mindske forbruget af fossiler, der frigiver CO₂. Det sker eksempelvis ved at skifte fra kul til biobrændsler, og ved at mindske forbruget ved at isolere husene bedre.

Ifølge den tyske økonomiprofessor, Hans-Werner Sinn, er problemet ved denne tilgang, at den ikke virker, så længe der ikke er en global kvoteordning.

Indgreb øger CO₂-mængden

Hans-Werner Sinn, der er leder af IFO-institutet for økonomisk forskning ved Ludwig-Maximilian universitetet, kalder problemet for "Det grønne paradoks."

Han har blandt andet skrevet om paradokset i et paper bragt i

International Tax and Public Finance, nr. 3 2008, og i en artikel i Financial Times, d. 27. august 2009.

Paradokset er besnærende simpelt. Målet med de politiske tiltag i Europa og i Danmark er at mindske udvindingen af kul, olie og naturgas. Men da forventningen er, at de politiske tiltag bliver kraftigere og kraftigere, når klimaforandringerne tager til, vil de fossile producenter fremskynde deres udvinding mest muligt. Eller sagt på en anden måde: Hvis du kan sælge en vare til 50.000 kr. i morgen og betale 10 pct. i skat eller sælge varen om 10 år til 50.000 kr. og betale 75 pct. i skat, så vil de fleste vælge at sælge i morgen.

Det er samme problematik, der gør sig gældende på kul- og olieområdet. Jo flere begrænsninger, der bliver pålagt, jo mindre er det værd for dem, der ejer det. Da ejerne kan forudse, at de fossile brændsler bliver mindre værd i fremtiden, udvinder de mere nu. Det sænker prisen og øger dermed forbruget nu. På den måde medfører de indgreb, der skulle mindske udledningen af CO₂, i realiteten, at udledningen af CO₂ i atmosfæren øges.

Kvoteproblematik

Samtidig er det et problem, at en del af CO₂-udledningen er inden for en kvotebelagt sektor og en del er uden for kvoten. Konsekvensen er, at jo mindre vi forbruger i Europa, jo lavere vil prisen på verdensmarkedet blive. Da eksempelvis en tønde olie bliver solgt til mange gange produktionsprisen, vil det ikke mindske det globale

salg af olie, hvis vi bruger mindre i Danmark. Resultatet vil blot være, at det bliver billigere for USA og Kina at brænde olie af. Så i stedet for at gøre det dyrt at bruge olien, bør man fokusere på at holde de fossile brændsler i undergrunden.

CCS er problematisk

Ud over at holde fossile brændsler i jorden, er det også en mulighed at indfange noget af den frigivne CO₂ ved hjælp af teknologien CCS (Carbon Capture and Storage). Det er dog, siger Hans-Werner Sinn i artiklen i Financial Times, "lettere sagt end gjort." Ifølge Hans-Werner Sinn er der to hovedproblemer med CCS. For det første skal man bruge meget energi til at indfange CO₂. For det andet er der et pladsproblem. Hvert kulatom bliver jo koblet sammen med to iltatomer under forbrændingen, og det betyder, at det fylder flere gange det område, som man har udvundet det fossile brændsel fra.

Hans-Werner Sinn har to bud på politiske indgreb, der reelt vil virke i forhold til CO₂. For det første kan man via skattesystemet gøre det uattraktivt for ejerne af de fossile brændsler at udvinde dem fra undergrunden. Den anden mulighed er en global kvoteordning. En sådan global ordning vil effektivt sætte et loft over udledningen af CO₂ i atmosfæren. Det er nødvendigt at anvende en af de to løsninger. Alt andet er, som Hans-Werner Sinn afslutter sin artikel i Financial Times, varm luft.

mak@danskfjernvarme.dk